

STORTINGET

Innst. 170 S

(2025–2026)

Innstilling til Stortinget
fra familie- og kulturkomiteen

Dokument 8:69 S (2025–2026)

Innstilling fra familie- og kulturkomiteen om Representantforslag fra stortingsrepresentantene Mudassar Kapur, Jonas Andersen Sayed, Bjørn Arild Gram, Silje Hjemdal, Tage Pettersen og Morgan Langfeldt om å gi Roseslottet en varig løsning

Til Stortinget

Innledning

I dokumentet fremmes følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen finne en varig løsning for Roseslottet på høyden bak Frognerseteren, slik at det kan sikres som et nasjonalt minnesmerke og læringsarena, og komme tilbake til Stortinget så snart som mulig og senest innen utløpet av første halvår 2026.»

Det vises til dokumentet for nærmere redegjørelse for forslaget.

Komiteens behandling

Komiteen inviterte til skriftlig høring i saken med frist 28. januar 2026, og mottok 11 høringsuttalelser.

Representantforslaget har vært forelagt Klima- og miljødepartementet til vurdering. Brev av 30. januar 2026 fra statsråd Andreas Bjelland Eriksen er vedlagt innstillingen.

Sakens dokumenter er tilgjengelige på sakssiden på stortinget.no.

Komiteens merknader

Komiteen, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Hashim Abdi, lederen Bente Estil, og Benjamin Jakobsen, fra Fremskrittspartiet, Liv Gustavsén, Silje Hjemdal og Morgan Langfeldt, fra Høyre, Haagen Poppe og Tone Wilhelmsen Trøen, fra Sosialistisk Venstreparti, Mirell Høyer-Berntsen, fra Miljøpartiet De Grønne, Siren Julianne Jensen, og fra Kristelig Folkeparti, Jorunn Gleditsch Lossius, viser til representantforslaget om å søke en varig løsning for Roseslottet på høyden bak Frognerseteren, slik at installasjonen kan videreføres som et nasjonalt minnesmerke og læringsarena. Forslagsstillerne viser til Roseslottets betydning for formidling av den norske frihetskampen under andre verdenskrig.

Komiteen har gjennomført skriftlig høring og registrerer at det er kommet 11 skriftlige innspill til forslaget. Samtlige uttrykker støtte til at Roseslottet gis en løsning som sikrer videre drift. Komiteen registrerer at Oslo kommune ikke har levert høringssvar.

Komiteen viser til at Roseslottet ble etablert i 2020. Tiltaket har midlertidig dispensasjon fra markaloven § 5, gitt av Oslo kommune. Denne gjelder til og med 31. desember 2026. Komiteen viser til statsrådets vurdering, der det fremgår at saken i hovedsak gjelder forvaltningen av markaloven, men at den også berører plan- og bygningslovens virkemidler. Statsrådets svarbrev er derfor utarbeidet i dialog med Kommunal- og distriktsdepartementet. Komiteen merker seg statsrådets redegjørelse for rammene i markaloven, herunder at kommunen etter § 15 kan gi dispensasjon fra byggeforbudet i § 5 når lovens vilkår er oppfylt.

Komiteen merker seg at gjeldende dispensasjon utløper i 2026, og at tidligere vedtak har forutsatt at tiltaket er midlertidig.

Komiteen merker seg at statsråden legger til grunn at kommunen så langt har fattet gyldige vedtak etter markaloven, og at en eventuell forlengelse må vurderes konkret ut fra lovens vilkår og faktiske forhold. Statsråden går ikke nærmere inn på spørsmål knyttet til plan- og bygningsloven.

Komiteen registrerer at endringer i markaloven som trer i kraft i 2025, innebærer en styrking av det kommunale selvstyret ved dispensasjoner. Oslo kommune har ansvar for å sikre at vilkårene i gjeldende dispensasjon etterleves, og for vurdering av eventuelle nye søknader.

Komiteens flertall, alle unntatt medlemmene fra Fremskrittspartiet og Kristelig Folkeparti, merker seg samtidig statsrådets understreking av at ivaretagelse av markalovens formål ikke må svekkes.

Flertallet merker seg at statsråden i svarbrev til komiteen 30. januar 2026 skriver:

«Denne saken kan som jeg har nevnt i mitt svar på skriftlig spørsmål til Stortinget, ha noen uheldige presensvirkninger for ivaretagelse av lovens formål. Det er også risiko for at midlertidige dispensasjoner benyttes hyppigere og stadig forlenges slik at midlertidige inngrep blir varige, for på den måten å omgå byggeforbudet. Dette kan tale for at det ikke gjøres varig unntak for Roseslottet.»

Komiteen viser videre til at statsråden vurderer følgende løsninger dersom Stortinget anmoder regjeringen om å finne en varig løsning for Roseslottet:

1. Endring av markagrensen gjennom endringer i markaloven § 2.
2. Endring av § 6 første ledd i markaloven for å hjemle tiltaket i kommunal plan
3. Generelt unntak i markaloven for Roseslottet.
4. Unntak fra byggeforbudet gjennom statlig plan, etter markaloven § 6 fjerde ledd.

Komiteen merker seg også at de tre første alternativene krever en lovendring og tre måneders hørings tid, og at forslag 4 om en statlig plan krever en vurdering av om vilkårene for bruk av statlig plan er oppfylt i dette tilfellet. Dette gjør det utfordrende å komme tilbake til Stortinget innen første halvår 2026.

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Miljøpartiet de Grønne deler forslagsstillernes vurdering av at Roseslottet formidler viktig historie om krig og demokrati. Disse medlemmer understreker at Roseslottet har stor verdi og fungerer som viktig påminner om vår egen krigshistorie, og som formidler av hva rasisme og hat kan føre til. Samtidig er Osloområdet

svært viktig friluftsområde for Oslos innbyggere og et offentlig friareal som skal være tilgjengelig for alle. Disse medlemmer viser til at Roseslottet, slik det står i dag, er en inngjerdet kunstinstallasjon som legger beslag på deler av Marka og som tar betalt for inngang.

Disse medlemmer viser til at markaloven etter § 1 skal «fremme og tilrettelegge for friluftsliv, naturopplevelse og idrett». Loven skal sikre Markas grenser og bevare et rikt og variert landskap og natur- og kulturmiljø med kulturminner. For å nå dette målet er det i markaloven § 5 fastsatt et forbud mot de fleste bygge- og anleggstiltak. Loven åpner samtidig for at kommunale planer, uavhengig av forbudet, kan åpne for bygge- og anleggstiltakene nevnt i § 6 første ledd. Slike planer må stadfestes av departementet for å få virkning etter plan- og bygningsloven.

Disse medlemmer viser til svarbrev fra klima- og miljøministeren datert 30. januar 2026, der han understreker at unntakene i § 6 første ledd ikke gir rom for å etablere varige bygge- og anleggstiltak som primært har kulturformål. Statsråden skriver videre at det etter kommuneloven § 2-1 er opp til hver kommune å ta avgjørelser på eget initiativ og ansvar. Dette omfatter også myndighet til å behandle søknader om å gi dispensasjon etter markaloven, slik Oslo kommune har gjort i denne saken.

Disse medlemmer viser til at Stiftelsen Roseslottet flere ganger har søkt Oslo kommune om, og fått dispensasjon til, etablering av Roseslottet som et byggetiltak med begrenset varighet. I både søknader og dispensasjoner har det vært forutsatt at byggetiltaket skulle være midlertidig og fjernes etter utløpet av dispensasjonene. Disse medlemmer viser til at kommunens någjeldende dispensasjon varer ut 2026.

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet og Sosialistisk Venstreparti viser til at det ble gjort endringer i markaloven i 2025, der det kommunale selvstyret ved behandling av søknader om dispensasjon er ytterligere styrket. Det er også kommunen som har ansvar for å påse at vilkårene i loven for dispensasjonene for perioden 2020 til 2026, og en eventuell ytterligere forlengelse av den midlertidige dispensasjonen, er oppfylt. Dette innebærer at det er Oslo kommune som har ansvar for saken og eventuelt må finne en løsning for Roseslottet innenfor rammene av regler Stortinget har fastsatt.

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Miljøpartiet De Grønne viser til svarbrev fra klima- og miljøministeren, som skriver at det bør utvises varsomhet med å uthule eller svekke markaloven gjennom mer eller mindre varige omdisponeringer av naturen i Marka til andre formål enn det loven åpner for, enten

det skjer gjennom kommunens praksis eller ved Stortingets inngripen. Disse medlemmer støtter dette og mener en uthuling av markaloven kan ha uheldige presedensvirkninger for ivaretagelse av lovens formål.

Disse medlemmer er opptatt av at markaloven ikke uthules, og registrerer de ulike alternativene som statsråden i sitt svarbrev skriver kan vurderes for en mulig varig løsning for Roseslottet. Disse medlemmer viser til at alle alternativer vil ta tid å utrede, og understreker at det, frem til en eventuell varig løsning er på plass, er Oslo kommune som må forlenge Roseslottets midlertidige unntak.

Disse medlemmer fremmer følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen gjøre en vurdering av alternativer for å finne en varig løsning for Roseslottet når Oslo kommune har tatt stilling til forlenget dispensasjon, og komme tilbake til Stortinget på egnet måte.»

Komiteens flertall, medlemmene fra Fremskrittspartiet, Høyre og Kristelig Folkeparti, viser til at Roseslottet ble etablert i 2020 som et minnesmerke over den norske frihetskampen under andre verdenskrig og har siden åpningen hatt en betydelig rolle som formidler av krigs- og okkupasjonshistorie samt demokratiske verdier til nye generasjoner.

Flertallet vil understreke at Roseslottet i løpet av kort tid har etablert seg som en viktig læringsarena for barn, skoleelever, ungdom og voksne fra hele landet. Gjennom formidlingen av historier om enkeltmennesker og motstandskampen under okkupasjonen bidrar Roseslottet til refleksjon rundt demokrati, frihet og betydningen av å stå opp mot totalitære ideologier.

Flertallet mener Roseslottet fyller en viktig samfunnsmessig rolle som historisk formidler og som arena for demokratisk dannelse. I en tid preget av økt geopolitisk uro og økt press på demokratiske verdier internasjonalt er det etter flertallets syn særlig viktig å ivareta arenaer som bidrar til å styrke kunnskap om demokratiets betydning og sårbarhet.

Flertallet støtter derfor fullt ut intensjonen i representantforslaget om å sikre en varig løsning for Roseslottet på dagens sted. Samtidig merker flertallet seg statsrådets vurdering til komiteen av 30. januar 2026, som etter flertallets syn gir grunn til bekymring for at oppfølgingen av et positivt vedtak i Stortinget kan bli forsinket eller treneres. Flertallet mener det er avgjørende at saken håndteres raskt og tydelig, slik at en varig løsning kan etableres før dagens midlertidige tillatelse utløper.

Flertallet viser i den forbindelse til at markaloven § 6 fjerde ledd åpner for at forbudet mot bygge- og anleggstiltak i Marka kan fravikes ved statlig plan etter plan- og bygningsloven § 6-4. Flertallet viser videre til at statlig plan kan benyttes når gjennomføringen av

viktige statlige eller regionale utbyggings-, anleggs- eller vernetiltak gjør det nødvendig, eller når andre samfunnsmessige hensyn tilsier det. Flertallet mener Roseslottets betydning som nasjonalt minnesmerke og formidlingsarena for krigshistorie og demokratiske verdier utgjør et slikt tungtveiende samfunnshensyn.

Flertallet merker seg at statsråden peker på statlig plan som den mest egnede løsningen for å finne en varig løsning for Roseslottet, jf. markaloven § 6 fjerde ledd. Flertallet viser videre til at Roseslottet allerede er opparbeidet, og at en statlig plan derfor ikke vil medføre ytterligere nedbygging av Marka.

Komiteens medlemmer fra Høyre og Kristelig Folkeparti viser til at formålet med markaloven er å fremme og tilrettelegge for naturopplevelse, friluftsliv og idrett, samt å sikre Marka som natur- og rekreasjonsområde. Etter disse medlemmers vurdering supplerer Roseslottet lovens formål ved å forene historisk formidling med naturopplevelse og friluftsliv.

Komiteens flertall, medlemmene fra Fremskrittspartiet, Høyre og Kristelig Folkeparti, understreker at anlegget er skånsomt integrert i landskapet, har et marginalt arealbeslag og fremstår som et lett og transparent landskapselement der naturen samspiller med konstruksjonene. Tiltaket legger til rette for formidling, stillhet og refleksjon i kombinasjon med bruk av området til rekreasjon.

Flertallet merker seg videre at anlegget er åpent og allment tilgjengelig, og at det bidrar til å styrke allmennhetens bruk av området. Det fungerer også som en viktig innfallsport til Marka, der budskapet knyttes sammen med naturopplevelse og friluftsliv.

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet og Miljøpartiet De Grønne vil påpeke at Roseslottet i dag ikke er åpent og allment tilgjengelig, da det kreves inngangspenger.

Komiteens flertall, medlemmene fra Fremskrittspartiet, Høyre og Kristelig Folkeparti, viser til at anlegget åpnet i 2020, før demokratiske prinsipper på ny kom under press i Europa. Etter flertallets syn er dette et særegent tiltak med betydelig samfunnsverdi og et klart nasjonalt formål. Det bidrar til å styrke den felles historiske bevisstheten og til å ruste befolkningens mentale beredskap.

Flertallet fremmer med bakgrunn i dette følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen gjennomføre en statlig arealplan for å hjemle et unntak fra byggeforbudet i markaloven, jf. markaloven § 6 fjerde ledd, for å sikre en varig løsning for Roseslottet.»

Komiteens medlem fra Miljøpartiet De Grønne mener det skal være høy terskel for nedbygging og privatisering av områder innenfor markagrensen. Dette medlem viser til at markaområdene rundt Oslo er utsatt for et stadig økende utbyggingspress. Dette medlem vil også vise til at det har blitt gjort flere inngrep i marka de siste årene som har krevd dispensasjon, dette gjelder blant annet bygging av skogsbilveier. Dette medlem mener en dispensasjon som gjør Roseslottet til et permanent bygg i marka, vil forsterke en uheldig presedens.

Dette medlem fremmer følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen styrke beskyttelsen av naturverdiene i Oslomarka og sørge for at statsforvalteren har lav terskel for å gripe inn mot bygge- og anleggstiltak i strid med markalovens formål.»

Forslag fra mindretall

Forslag fra Arbeiderpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Miljøpartiet De Grønne:

Forslag 1

Stortinget ber regjeringen gjøre en vurdering av alternativer for å finne en varig løsning for Roseslottet når

Oslo kommune har tatt stilling til forlenget dispensasjon, og komme tilbake til Stortinget på egnet måte.

Forslag fra Miljøpartiet De Grønne:

Forslag 2

Stortinget ber regjeringen styrke beskyttelsen av naturverdiene i Oslomarka og sørge for at statsforvalteren har lav terskel for å gripe inn mot bygge- og anleggstiltak i strid med markalovens formål.

Komiteens tilråding

Komiteens tilråding fremmes av medlemmene i komiteen fra Fremskrittspartiet, Høyre og Kristelig Folkeparti.

Komiteen har for øvrig ingen merknader, viser til dokumentet og råår Stortinget til å gjøre følgende

vedtak:

Stortinget ber regjeringen gjennomføre en statlig arealplan for å hjemle et unntak fra byggeforbudet i markaloven, jf. markaloven § 6 fjerde ledd, for å sikre en varig løsning for Roseslottet.

Oslo, i familie- og kulturkomiteen, den 17. mars 2026

Bente Estil

leder og ordfører

Statsråden

Stortinget, Familie- og kulturkomiteen

Deres ref
2025/3540

Vår ref
25/4688-

Dato
30. januar 2026

Vurdering av representantforslag om å gi Roseslottet en varig løsning - Dokument 8: 69 S (2025-2026)

Jeg viser til brev 19. desember 2025 fra komiteleder Bente Estil om representantforslaget om å gi Roseslottet en varig løsning.

Saken gjelder i hovedsak forvaltning av markaloven, men kan også omfatte virkemidler i plan- og bygningsloven. Mitt svar er derfor utarbeidet i dialog med Kommunal- og distriktsdepartementet.

Representantforslaget lyder:

«Stortinget ber regjeringen finne en varig løsning for Roseslottet på høyden bak Frognerseieren, slik at det kan sikres som et nasjonalt minnesmerke og læringsarena, og komme tilbake til Stortinget så snart som mulig og senest innen utløpet av første halvår 2026.»

Mitt syn på saken og kommunens ansvar etter markaloven

Jeg oppfatter at forslagsstillerne ønsker å videreføre driften av Roseslottet i en del av det som i dag er det geografiske virkeområdet til markaloven. Jeg deler forslagsstillernes vurdering av at Roseslottet formidler viktig historie om blant annet krig og demokrati. Samtidig har jeg ansvar for at markaloven forvaltes slik Stortinget har bestemt. Loven skal etter § 1 «fremme og tilrettelegge for friluftsliv, naturopplevelse og idrett. Loven skal sikre Markas grenser og bevare et rikt og variert landskap og natur- og kulturmiljø med kulturminner.» For å nå dette målet er det i § 5 fastsatt et forbud mot de fleste bygge- og anleggstiltak i Marka. Uavhengig av forbudet kan kommunale planer åpne for bygge- og anleggstiltakene nevnt i § 6 første ledd. Som jeg har redegjort for i mitt svar på skriftlig

spørsmål om saken, åpner ikke denne bestemmelsen for å etablere varige bygge- og anleggstiltak som primært har kulturformål.

Av markaloven § 15 følger det at kommunen på visse vilkår kan gi dispensasjon fra forbudet i § 5. Stiftelsen Roseslottet har flere ganger søkt Oslo kommune om og fått dispensasjon til etablering av Roseslottet som et byggetiltak med begrenset varighet. I både søknader og dispensasjoner har det vært forutsatt at byggetiltaket skulle være midlertidig og fjernes etter utløpet av dispensasjonene. Kommunens någjeldende dispensasjon varer ut 2026, men stiftelsen har etter det jeg erfarer ikke søkt om ytterligere forlenging av dispensasjonen.

Etter det jeg oppfatter av stiftelsens dialog med Kultur- og likestillingsdepartementet om saken, ønsker Roseslottet å forlenge driften ut 2035, for deretter å avvikle Roseslottet på grunn av materialslitasje. Det er i så fall et nytt moment i saken. Jeg legger til grunn at kommunen hittil har truffet gyldige vedtak om midlertidig dispensasjon etter markaloven. Jeg vil ikke utelukke at den gjeldende dispensasjonen kan forlenges noe. Hvorvidt det er grunnlag for dette beror på en vurdering av lovens vilkår og de faktiske forholdene i saken. Jeg går ikke nærmere inn på dette her. Jeg går heller ikke inn på grunnlaget for en eventuell dispensasjon fra plan- og bygningsloven.

Etter kommuneloven § 2-1 er hver kommune eget rettssubjekt, og kan ta avgjørelser på eget initiativ og ansvar. Dette omfatter også myndighet til å behandle søknader om å gi dispensasjon etter markaloven, slik Oslo kommune har gjort i denne saken. Statsforvalteren skal riktignok gi uttalelse til en eventuell dispensasjonssøknad, og har tidligere uttalt seg negativt til forlenging av dispensasjoner utover 2026. Etter endring av markaloven i 2025, er det kommunale selvstyret ved behandling av søknader om dispensasjon styrket. En negativ uttalelse fra Statsforvalteren vil etter lovendringen ikke i seg selv være til hinder for at kommunen forlenger dispensasjonen til for eksempel 2035. Kommunen har ansvar for å påse at vilkårene i loven for dispensasjonene for perioden 2020 til 2026, og en eventuell ytterligere forlengelse av den midlertidige dispensasjonen, er oppfylt. Dette kan tale for at kommunen beholder sitt ansvar i saken, og finner en løsning for Roseslottet innenfor rammene av regler Stortinget har fastsatt.

Jeg understreker igjen mitt syn om at det bør utvises varsomhet med å uthule eller svekke markaloven gjennom mer eller mindre varige omdisponeringer av naturen i Marka til andre formål enn det loven åpner for, enten det skjer gjennom kommunens praksis eller ved Stortingets inngripen. Norge har både mange uløste oppgaver og knapphet på arealer i storbyområdene, ikke minst kommunene med areal i Marka. Det er derfor potensielt svært mange gode formål som det kan være ønske om å plassere i Marka på grunn av attraktiv beliggenhet og ubebygget og prisgunstig areal. Lovens klare begrensninger om hvilke byggetiltak som kan etableres i Marka skal gi forutsigbarhet for utbyggere og kommunen som planmyndighet, og skal ivareta allmenne interesser som nevnt i lovens formålsbestemmelse. Denne saken kan som jeg har nevnt i mitt svar på skriftlig spørsmål til Stortinget, ha noen uheldige presedensvirkninger for ivaretagelse av lovens formål. Det er også risiko for at midlertidige dispensasjoner benyttes hyppigere og stadig forlenges slik at

midlertidige inngrep blir varige, for på den måten å omgå byggeforbudet. Dette kan tale for at det ikke gjøres varig unntak for Roseslottet.

Alternative løsninger

Jeg viser til at kommunen har hovedansvar for og myndighet til å forvalte Marka etter de regler Stortinget har vedtatt i markaloven, som beskrevet over. Dersom Stortinget likevel vil anmode regjeringen om å finne en varig løsning for Roseslottet utenom disse rammene, vurderer jeg at følgende løsninger kan være aktuelle:

- Endre markagrensen gjennom endringer i markaloven § 2
- Endre markaloven § 6 første ledd for å kunne hjemle tiltaket i kommunal plan
- Endre markaloven slik at Roseslottet får et generelt unntak fra lovens bestemmelser
- Gjøre unntak fra byggeforbudet gjennom statlig plan, jf. markaloven § 6 fjerde ledd.

Endre markagrensen

Som nevnt i mitt svar på skriftlig spørsmål om saken, er lovens vilkår for å endre markagrensen gjennom vedtak av Kongen i statsråd neppe oppfylt i dette tilfellet. Grensen må derfor eventuelt endres gjennom endring av markaloven § 2.

Endring av markaloven § 6

Av markaloven § 6 følger det at kommunale planer etter plan- og bygningsloven uavhengig av byggeforbudet i Marka kan åpne for visse bygge- og anleggstiltak som nevnt i bokstavene a til l. Denne punktlisten kan tilføyes et nytt unntak for det konkrete tiltaket Roseslottet. Av § 7 følger det videre at departementet må stadfeste planen. Vilkåret for stadfesting lyder: «Slike planer skal bare stadfestes dersom de etter departementets syn lar seg forene med lovens formål.» Hvorvidt vilkårene for stadfesting av planen med Roseslottet vil være oppfylt, kan jeg ikke uttale meg om her siden det ikke foreligger en plan og det i tillegg vil være å foregripe vurderingene i en eventuell stadfestingssak.

Jeg regner det som lite sannsynlig at denne løsningen vil gi en avklaring for Roseslottet innen utløpet av første halvår 2026. Først må et lovforslag utredes, høres, og en lovproposisjon fremmes av departementet og deretter behandles i Stortinget. I tillegg til lovendring, må kommunen innhente samtykke fra Statsforvalteren til igangsetting av planarbeid, og så utarbeide, høre og vedta en plan i tråd med den nye hjemmelen. Departementet må som nevnt også stadfeste kommunens plan, og jeg kan ikke her gi noen signaler om utfallet av en slik vurdering. Til slutt må kommunen gi en varig byggetillatelse etter markaloven § 14.

Endre markaloven slik at Roseslottet får et generelt unntak fra lovens bestemmelser

Det kan på ulike vis fastsettes unntak fra generelle krav i loven for byggetiltaket Roseslottet. Det kan enten fastsettes en helt ny paragraf eller et nytt unntak fra byggeforbudet i § 5 annet ledd, slik at det ikke er behov for planbehandling i kommunen og stadfesting og byggetillatelse etter markaloven. Hvordan dette i så fall skal løses, og om det er en hensiktsmessig løsning, må utredes nærmere.

Statlig plan

Av markaloven § 6 fjerde ledd følger det at forbudet mot bygge- og anleggstiltak i Marka kan fravikes ved statlig plan etter plan- og bygningsloven § 6-4. Statlig plan kan benyttes når gjennomføringen av viktige statlige eller regionale utbyggings-, anleggs- eller vernetiltak gjør det nødvendig, eller når andre samfunnsmessige hensyn tilsier det. Det må gjøres en nærmere vurdering av om vilkårene for bruk av statlig plan er oppfylt i dette tilfellet.

En statlig reguleringsplan vil i hovedsak følge de samme prosess- og medvirkningsreglene som gjelder for en kommunal planbehandling. Bestemmelsene om innsigelse og klage gjelder likevel ikke.

Avsluttende vurdering

Alle alternativene som innebærer lovendringer, må sendes på høring. Det er mulig å be høringsinstansene om synspunkter på mer enn ett alternativ, men det vil ta mer tid å utrede flere alternativer nærmere. Høringsfristen skal etter utredningsinstruksen normalt være tre måneder, og ikke mindre enn seks uker. Jeg vil i en sak som denne ikke anbefale en kortere høringsfrist enn tre måneder, siden saken berører prinsipielle spørsmål og det er både organisasjoner og berørte kommuner som vil kunne ønske å gi sitt syn på saken. Selv med tre måneders høringsfrist kan det i enkelte tilfeller være krevende å innhente politisk forankrede høringssvar fra kommunene. Jeg er med tre måneders høringsfrist i tvil om det er mulig å fremme forslag til lovendring innen utløpet av første halvår. Det vil uansett neppe være mulig å nå Stortingets frist for å fremme lovproposisjoner 31. mars, jf. § 47 i Stortingets forretningsorden.

Av markaloven § 1 følger det at et av lovens hovedformål er å sikre Markas grenser. Dette er viktig for å hindre at Marka bygges ned bit for bit og for å bevare Markas arealer til formålene som nevnt i § 1. Roseslottet er imidlertid allerede etablert innenfor markagrensen. Dersom det gjøres unntak fra markaloven gjennom statlig plan, vil markagrensen slik den i dag er utformet bestå.

Med hilsen

Andreas Bjelland Eriksen